

ΠΕΙΘΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

Από ένα ανατρεχαστικό εγκληματίαν πο-
λύμου, του οποίου και μόνον το όνομα αθετή-
ται ως εφεύρητην ολόκληρος ή Εθνοεπί-
κό, εξεπορεύθη η γωστή αλλοεπίτης μιας πρω-
τοπαύσης πολιτικής συκοφαντίας. Εκεί ευχου-
μένης αυτή ύπουλου υποδοχής ή και μέρους ώρι-
μένων εξωφλημένων πολιτικών θορυβοποιών.
Αλλά δεν περιήλθον και ελάττωσαν εικόσαστε-
ράρα και η θωμαερή αυτή συκοφαντία εξεκα-
ταρσίθη πλήρως εκεί, όπου, κυρίως, καταπί-
πτου με πάταγον το εδδους αυτού οι ακκοή-
θισαι. Εξεκαταρσίθη επί του βήματος της Βου-
λής. Οι θαλλόμενοι έδωκαν την μάχη της
Αλληθείας, με την άνεση του δικαίου, το όποι-
ον θωρακίζεις και προστατεύεις την ύεση των ως
επρόσθητος άσπίς τιμής. Και την έκέρδισαν.
Διά μέαν άκόμη φοράν κατήσχυον η Αλληθεία,
πρώτη κάθε άπερηλήθια και έκλήθησαν ες συνομο-
λόγητην μετανοίας και όσοι τυχόν πρός στιγμήν
περισφύρασαν.

τά όποια ως άδίστακτον ενεργούμενον έχρησι-
μοποιήθη ό σταυρωτήσθεσ κτηνώ-θραπος του
Χετλερισμού, άπεκαλύθη ες όλην την έκτασήν
της. Και δεν έμεινε παρά ό άποτροπισμός ή
όσα επί τρεις σχεδόν εθδομάδας έλέγησαν και
έξυφάνθησαν. Ο άποτροπισμός όμως μόνος
εβδύχως ήγει. Εβρενε και κέτι, πού άντιπροσω-
πέσει θετικόν στοιχείον διά τόν παρόν και τόν μέλ-
λον. Κέτι, πού κυριαρχεί της έθνικής συνεείδη-
σεως ως ένθάρρυνος δημουργίας. Κέτι, πού
άποτελεί έρεσιμα πίσσεως και έγγύθην παγίωσε-
ως των ήθικών μεγεθών της δημοσίας του τόπου
ζωής. Εβρενε πλουτισμένον με πρόσθετον κύ-
ρος και ένισχυμένον με νέαν άκμήν τόν κεφά-
λαιον Καρμακλήσθ. Εβνε τούτο ετύχημα
μέγα. Και κέρδος τεράστιον διά τήν χώραν. Δε-
ότε τόν κεφάλαιον αυτό άντιπροσωπέσει την δη-
μουργίαν του παρόντος και τήν πίστην του μέλ-
λοντος. Δότε τόν κεφάλαιον τούτο ίσοδυναμεί
με τήν παρόρμηον περαιτέρω προόδου και τόν
στήριγμα των περαιτέρω διά τήν Πατρίδα εύ-

γενών φιλοδοξιών. Δότε τόν κεφάλαιον τούτο
άποτελεί την εδυχεστέρην σύνθεση των άρετών
και τού δυναμισμού της Πολιτής. Σύνθεσης, ή
όποια άσφαλίζει τήν συνέχισή της πορείας πρώ-
των άνοθων.
Έναντιον αούτης της κυρωθείας ένσαρκό-
σεως της άρετής κατηύθυνε τόν δηλητηριών του
ό άνθρωπος τού ψυχικού θορυβίου. Και τόν
όικτρόν παραλήρημά του εδρεν έδω ύπόκρου-
σην πρόθυμον, με τούς κακοήθεις όθον και θλα-
κώδεις ύποτονθρισμούς άπειθάνον επιδόξων
μνηστήρων της συγχύσεως και της άνωμαλίας.
Δεν άξίζεις πλέον να άναφερθή κανείς ες αύ-
τούς. Δεν άξίζεις να γίνεσαι κέν συζητήσης διά
τόν μύθον, πού κατεξήτελλήθη. Άξίζεις όμως
να έπιστηκανθούν τά πορήματα.
Εβνε αούτά ήθικά και πολιτικά. Και έχου-
ν την κλασικήν λιτότητα της ύψης των. Έχου-
ν συντηρητικήν πεσιτικότητα και τεραστίαν διδα-
κτικήν δύναμιν. Πείθου, ότε άδιδόγητος πα-
ραμένει πάντοτε ή Αλληθεία, παρ' οίανδήποτε

χυδαίαν επινόησιν, παρ' οίανδήποτε πλαστότη-
τα, παρ' οίανδήποτε τεχνητήν παραπλήνυσιν.
Και διδάσκου, ότε ή ψύχραιμος, σοβαρά και
άποφασιστική διαχείρισις των περιστάσεων, ή
χωρίς επαρημοδικότητας και χωρίς τήν πολυ-
τέλεσιν έννευρησμού, έστω και άπολύτως θετι-
κατολογημένου, άποτελούν δραστηκώτατα όπλα
έναντιον κάθε συκοφαντίας, ή όποια δεν εμπο-
ρεί παρά να καταθρομυμακισθή. Αούτην την δια-
πίστωσην προσφέρει ή συζητήσις ες τήν Βου-
λήν. Και άκόμη κέτι: Οτε ό Έλληνικός
Λαός, άντιθέτως προς ό,τι κακοί έκτιμηταί
ισχυρίζονται, δεν είναι παράφορος. Εβνε δέ-
κακος και πιστός ες ό,τι συνστά τήν πολιτικήν
του προσηύχον. Πιστός, άφωτισμένος και έν-
θουσιώδης τώρα διά τόν έξοχον έθνικόν ήγέτην,
τόν Κωνσταντίνον Καρμακλήσθ, ό όποιος προ-
χωρεί με έμπόλημα τού πάθος διά τήν Πατρίδα,
ες τήν λεωφόρον των μεγάλων πραγματοποιή-
σεων και των μεγάλων πεπρωμένων.

ΕΤΕΡΜΑΤΙΣΘΗ ΧΘΕΣ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΜΕΡΤΕΝ

ΟΓΔΟΝΤΑ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΣΥΝΕΠΛΑΚΗΣΑΝ ΚΑΙ ΑΠΛΟΕΓΡΟΝΟΟΚΟΠΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ
ΕΝΩ ΕΞΕΣΦΕΝΔΟΝΤΟ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΤΡΕΦΟΝΤΟ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΕΔΩΛΙΑ
ΤΗΝ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΝ ΤΗΝ ΕΞΕΜΕΤΑΛΛΕΥΘΗ Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΙ ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ, ΛΕΓΕΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΗΓΟΡΟΙ ΤΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΤΕΝΟΤΑΤΟΥΣ ΔΕΣΜΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. 15. Έν τώ μέ-
σω άλληπαλλήλων επεισοδίων
καί ά άντηλάγγραμ και
γρονθοκοπήματα άκόμη με-
ταξύ των βουλευτών, συνεύ-
στη και έληξεν ες τήν Βου-
λήν, κατά τήν έμβόλιμον συ-
νέδρισην της πρώτας σήμε-
ρής συζητήσις επί της κακοή-
θους συκοφαντίας έκστρατεί-
σεσ κατά της Ελλάδος.
Ο κ. Στέφ. Στεφανόπου-
λος, όμιλών πρώτος, ειπεν ότι
ισυήγησις και τόν θέμα έ-
πληρώθη. Το προσωπικόν
μα αίσθημα, ειπεν, είναι
πόθημα άποτροπισμού και
καταλήξεως διά τήν θρασυ-
τητα με τήν όποιαν έννας και
ές έγκληματίας πολέμου έ-
ξέφρασε τοιαύτας μασάρας
συκοφαντίας έναντιον 3 μελών
της ελληνικής κυβερνήσεως,
με τήν πρόθεσιν να πλήξη
έξ μόνον τήν κυβερνήσιν,
άλλά και τόν ένών όλόκληρον.
Δι αυτό, όρθως ή Κυβέρνη-
σις, εδως ή άρχής άντέδρα-
ση, προσφυγούσα ες τήν δι-
καστήριαν και συγκάλεσασα

την Βουλήν. Αλλά διερωτώ-
μαι, διά τίνα λόγον συνεκλή-
θη ή Βουλή;
Έν συνεχεία ό κ. Στεφανό-
πουλος λέγει ότι εδ ύπουρ-
γός των Έσωτερικών ειπεν
δι ή εξόρμησις είναι γενικω-
τέρα έναντιον της Ελλάδος.
Τό αυτό δεβεβαιώσε και ό ύ-
πουργός των Έσωτερικών
κατά τήν άπόρρησιν του. Έάν
ή Κυβέρνησις έχει τοιαύτα
στοιχεία, όφείλει κατά πρώ-
τον λόγον να τή φέρη ες τήν
Βουλήν και να άποκαλύψη
ποιοι είναι έκτενοι, οι όποιοι
κρύπτονται όπισθεν της μασα-
ράς αούτης υποθέσεως.
Ο κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Είτα όμίλησεν ό ύπουργός
των Οικονομικών, κ. Παπα-
κωνσταντίνου, όστις λέγει ότι,
εάν δεν έπρόκειτο περί μιας
χυδαίας έκδηλώσεως μιας εκ-
δικητικής μανίας του καταδί-
κου, θα έπρεπε να άναζητη-
θούν τά πραγματικά αίτια και
οι λόγοι, δι' ούς εξαπέλυθη ή

έπιθεσις. Και ποιοι ευρύτεροι
προφανώς σκοποί έπρεπε να
συνδέονται με τήν πράξιν έ-
κείνην. Δεν έπρόκειτο περί ύ-
θροως και συκοφαντίας έναν-
τιον τυχαίων πολιτών της χώ-
ρας μας, ούτε ύθροων κατά
τυχαίων φιλοευνουμένων της
Ελλάδος. Έωτρέφοντο κατά
τού πρωτοπουργού και δύο ύ-
πουργών και κατ' άνωτάτου
δικαστικού.
Έρχειάζοντο λοιπόν άπο-
δείξει εδως μετά τήν δημό-
σιση των άλλων έκείνων
κατηγοριών, διά να κρίνη ό
έλληνικός λαός εάν ειχεν ίχνος
αλληθείας ή κατηγορίας; Ε-
χρηιάζετο ή διεξαγωγή δίκα-
ς ή διαπίστωση μιας δικα-
στικής άπορρασεως, διά να
κρίνη ό λαός εάν οι Έπουργοί
ύπηρεσαν ή δεν ύπηρεσαν προ-
δίκαιε τήν πατρίδα;
Η Κυβέρνησις από της
πρώτης στιγμής με σύναση
και ψυχραμίαν άντιμετώπισε
τό θέμα. Επεσήμανε τήν κα-
κοήθειαν και έπίστησε τήν
προσοχήν της ζήτησ χύρας
επί των πραγματιών, τά όποια
έτεκταίνοντο ες τόν έσπρος
της. Και έπροχώρησεν άκόμη
περισσότερον. Προέφυγεν ες
τήν δικαιοσύνην της πατρίδος
της, ός όφείλει, διότι έπρε-
πεν ή Κοινή Γνώμη της Ελ-
λάδος να παρακολουθήσιν τήν
άποκάλυψιν της συκοφαντίας,
τήν άποκάλυψιν των αιτίων,

κατά τήν διαβεβαίωσιν ή αν δεν τήν
χρηιάζεται τήν παρέχου ες
τούς άλλους συναδέλφους, ότι
ό Έλληνικός λαός έχει σχη-
ματίσει γνώμη άπό ποίαν
πλευράν ήμπορεί να διακιν-
ηθούσιν και άπειλήσιν ή ένθη-
κή του ύπόστασις (χειροκρο-
τήματα).
Δεν γνωρίζω αν τόν θέμα έ-
χει οργανωθεί άπό τούς κομ-
μουνιστάς, αλλά εμια δέβιασις
δεν τόν έκμεταλλεύεται ό διε-
θνης και ό εγχώριος κομμου-
νισμός. Και άσφαλώς, όχι διά
τόν κάδον της πατρίδος.
Η έντονος έκμετάλλευσις,
ες τήν όποιαν επεδόθη ή ά-
κρα άρραστή, ή έκμετάλλευ-
σις, ή όποια επηχειρείται άπό
την Παράδξα και άπό τήν
Φωνήν της Αλληθείας τού
Κ.Κ.Ε., έχει προφανώς σχέ-
σις με τόν γεγόνος ότι οι δύο

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ ΤΡΕΧΕΙ

Τό αυτοκίνητο μετά τώ γάμο,
έμνε ρήτορα. Ο καιρός δεν
είχε άπόγονο, γιατί ό
γαμπρός ήτοι 75 χρόνων και ή
νύφη 60. Γι' αυτό, όταν κλεισά-
ν ή πόρτες της Μερσεντές, ό-
χι ενα ρολοιάρια άκδέκτο
προς τή νέα ζωή των νεονύ-
μφων. Σάν ανάλαφρος πεταλού-
δες είχαν και οι δύο πρό όλί-
γου παραδοθή με τά καρπι-
τσάβου με τά δαμά τού γά-
μου.
Τό πάθος, φυσικά, δεν φαίνεται
ό άφηνάγη στή σκέψη των
ό παρηλικών. Όμως, κρατι-
νέ κάποια άμυνα στα βαρεία
τυπώματα τού χρόνου. Είναι
όι έγκαταλείψαντες άγρόι,
όι έμειναν άκαρτικοί, άνόρ-
γοι και άσπαρτοι. Ο γαμ-
πρός με δίες της ζωντανές όλο
ναμίες από τήν Αμερική. Όλο
τό κομμάτι του κυρίως σκήπη-
ρού και λιποτάξια πάλι.
Και τά μάτια του κρατάει άκό-
μη την έκκόνα ένός πεδίου μά-
χης. Μέσα στα σχέδια, πού εί-
ναι ακαταρσίθη, θα ήταν ά-
σφαλώς και ό γάμος του, πού
είναι τόν είχε στήσει σάν πηγή
πυλώδους ευδαιμονίας.
Τώρα τό αυτοκίνητο, πού τρέ-
χει, τούς φέρνει ες ένα έξονημέ-
ρο τήν άνοικήσιν, πού τήν
άνοικήσιν, οε μια ζρήση τήν
παιδικήν, οε μια ζρήση τήν
παιδικήν. Η μια κάτα-
στροφή ύστερα από τήν άλλη
έκδηλώνονται με άναποσίθητες
αλλαγές και με άσφαλες
αποστάσεις.
Και ό γάμος τόσο γιά τόν
έναν άνα αναγκαστικό επείσο-
δο, αλλά ή βεβαίως μιας άρι-
στης και γιά τούς δύο τούς,
πού άναγκάζει τούς άπαραγ-
πολήτους πόδους άδελφούς ζώ-
ν. Κρατούνται σφιχτά από τή
παρακαταλείπονται διαρκώς. Τούς
έπεισε ή άνυπόμονη όφρα, πού
κατά τόν τό νέο να περάση τήν
επιθυμία της γιά τήν άνω-
τα τήν έχουν ες συνοχή τά χρό-
νια τούς και μ' αούτα πραγμα-
τιότητα είναι θέμα, πού τώρα
προσάναλξει μ' αούτους. Μα, ό
άποκάλυψιν τού τούς έδους, τούς
ζωοποιεί. Μιλάνε και ό δειλός

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕΡΤΕΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΓΟΡΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ

Έν συνεχεία, ό κ. ύπουρ-
γός άναγέρσει ες τάς παλι-
νωδίας τού εγκληματίαν πολέ-
μου, τά τεχνάσματα, τά ό-
ποια έχρησιμοποιήσε διά να
συκταννήσιν τούς πολιτικούς
άνδρας και προσθέσει:
«Ο Μέρτεν ισχυρίσθη ότι
έξ φωτογραφίας τας έχει
έμπιστευθή ες έμπιστα πρό-
σωπα της Αθήνας και Θεσσα-
λονίκης. Ο Μέρτεν λοιπόν
τά γίνη τιμητής της πολι-
τικής ζωής της Ελλάδος, ένν
συγχρόνως ή μνησθέντες διευ-
θυνταί των ήμερηθίων δεν
πρόκειται να έλθουν εδω διά
να δώσουν λόγον των πρά-
ξων των, ένν άντιθέτως άλ-
λο ύποστηρίζουν ότι ό πρω-
θυπουργός της Ελλάδος και
οι ύπουργοί του ήμπορουν να
προσφύγουν ες τήν Γερμα-
νίαν ή ες ούνοδήποτε άλλο
σμεινον της γής, διά να άπο-
καλύψουν τας συκοφαντίας;
«Προηγούμενος ό κ. Στε-
φανόπουλος ειπε, προσέθετε
μήπως ή άγρή αυτή ύπόθε-
σις των άλλων μεθόδων δη-
λητηριάσιν τήν πολιτικήν ζώην
τού τόπου επί μακρόν χρόνον.
Αλλά μήπως θα δηλητηριά-
σιν επί μακρόν έκείνους, οι ό-
ποιοι ύπέρταται τή δηλητη-
ριώδη δέλη της κακοήθειας ή

ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΥΝΕΛΘΟΝ ΕΙΣ ΧΑΝΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΛΙΑΝ ΑΕΙΟΠΡΟΣΕΚΤΟΥΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΥΠΕΒΑΛΕΝ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΩΝ Κ. ΝΙΚ. ΒΕΤΣΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΙΝ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΕΔΕΙΞΕ ΣΤΟΡΓΗΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΗΣ

Ο δήμαρχος κ. Ν. Βέτσος έ-
πανεβάν ό Χανίων Κοινη-
όπου μετ' αέ τόν έρχασάν τού
πανελληνίου συνέδριου Δήμων
και Κοινοτήτων, άνεκοίνωσε
χρές τό ακόλουθα:
«Θά επαναλάβω ό,τι ειπον
ες τό συνέδριον, μετά τας όμι-
λίαις τού ύπουργού Έσωτερι-
κών κ. Μακρή και τού ύπουρ-
γου Οικονομικών κ. Αλιπράν-
τη, οι όποιοι άνεκοίνωσαν τάς
κυβερνησιακάς άποφάσεις. Έγι-
νε ένα κ α λ ο β ή μ ή παρ
τά έμπρός ες τήν πορείαν μέ-
τα τήν προσδοκίαν εξέλιξη
της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως.
Τά κυβερνησιακά μέτρα ίκανο-
ποιούν μερικά από τά σπουδαί-
οτερα αίτήματα των Δήμων και
Κοινοτήτων, μάς δημουργούν
δέ άτιμωφάρην μεγαλυτέρας
αισιοδοξίας διά τό μέλλον.
Ερωτήθηκε επί των άνεκοίνω-
θέντων μέτρων, ό κ. Βέτσος ε-
νεφίρει: 1) Την εξαγγελία θε-
σιπώσεως νέων πόρων, εκ τών ό-
ποιων ύπολογίζεται να προκύ-
ψουν έξελικτικές 150 έως 200
έκατομμύρια ύπέρ της Τοπικής
Αυτοδιοικήσεως, 2) Τήν ύπόσχε-
σιν περί άπαλλαγής των Δή-
μων εκ τινων ύποχρεωτικών
σήμερον εισφορών, άρχόντων
προς τούς σκοπούς της Το-
πικής Αυτοδιοικήσεως, 3) Τήν πα-
ροχήν δανείων ύπέρ ύποκείμε-
σους παρά μέχρι τούδε θρούς,
4) Τήν χορήγησιν μεγαλυτέρας
διοικητικής έλευθερίας ες τούς
Δήμους, συγχρόνως όσον τού
Κώδικος, και 5) Τήν έλεμτήν ή-
κατελέσεως μικρών και μεσάων
κοινοφελών έργων εκ τού προ-
γράμματος Δημοσίου επενδύ-
σεων.
Ο κ. δήμαρχος προσέθεσεν
ότι, συμφώνως προς τας δηλώ-
σεις των δύο μέτρων της Κυβερ-
νήσεως, συντόμως θα καταστή-
θαι τήν Βουλών σχέδιον Νόμου,
διά τού όποιο θα λάβουν ύλι-
κα μέτρα. Ελάττωσε δε, ότι
κατά τόν άμεσώτερον σχεδία-
σμό, ες τόν άμεσώτερον ό Δήμος
μετά της Κυβερνήσεως, ώστε
τό νομοθέτημα ν' ανταποκριθή,

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΦΑΛΙΣΘΝ

Κατά τήν, ό κ. Έπουρ-
γών των παρόντων κατάσκο-
πων, άνήκουν ες τήν άριστε-
ράν και έχουν δεσμούς με
τούς Ανατολικούς.
«Είπον ότι ή ύπόθεσις Μέρ-
τεν παρέχει μοναδικήν ευκαι-
ρία έκμεταλλεύσεως ες έκεί-
νους, οι όποιοι έχουν σπύλω-
σει τας ύπολήψεις όλων των
Έλλήνων.
Περαιτέρω ό κ. Έπουργός
ειπεν ότι από της άπελευθε-
ρίσεως ή άκρα άριστερά εξε-
μείσεως και υπέβαλε μνησθεί-
σας άκρα άριστερά έναντιον
παντός Έλληνος, ως δοσιλό-
γου και συνεργάτη τού κα-
τακτητού, χωρίς να εύρη και
τό πρόσποτον τού ύπουργού
των Έσωτερικών μεταξύ έ-
κείνων, ούτινες είχαν οιασδή-
ποτε με τόν κατακτητήν
σχέσιν.
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ
Ο κ. Πυρομάγλου, (Δημο-
κρατικής Ένώσεως) όμιλών έν
συνεχεία, λέγει ότι «είναι άη-
διαστική και άποκρουστική ή
περιπέτεια Μέρτεν. Ο έλλη-
νικός Έπος και ή ελληνική
Κοινωνία άχολούσονται επί
20 ήμερών με ένα ταπεινόν
τύπον και άηθή έκβιαστήν.
Διά τήν ελληνικήν Βουλήν,
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ες τήν 4ην σελίδα